ANUL XI. No. 1214 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 10 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Telegrame turmentate

In «Dimineaţa» de Vineri am cetit o telegramă care ne-a stupefiat. Mai întâiu titlul: **Finala Cupei Davis.** Finala? Care finală? Am rămas înmărmuriţi; pentrucă o agenţie telegrafică anunţă deobiceiu ceiace a fost şi asta mai ales în materie de sport. Va să zică s'a jucat finala Cupei Davis şi noi nici n'am apucat să ştim cine urma s'o dispute! Vă închipuiţi ce amare reproşuri prevedeam, din partea direcţiei şefului de rubrică respectiv, care din neglijenţă sau din cine ştie ce alt motiv, nu menţionase la vreme, în ziar, disputarea marei finale, mult aşteptatul «Challenge Round».

Pe măsură însă ce am pătruns în conţinut, ne-am desmeticit. Intâiu, pentrucă telegrama venea de la Londra şi — după câte ştim noi, — finala se dispută în capitala ţării deţinătoare a trofeului. Şi cum trofeul se găseşte de câţiva buni ani la Paris telegrama trebuia să vină de aci şi nu din altă parte.

Nu ne-am ambalat însă în critici la adresa agenţiei telegrafice, pentrucă n'aveam de unde să ştim care este sursa ei de informaţie. In definitiv cine putea s'o impiedice să-şi caute ştirile pe piaţa Londrei, unde — acum decând cu scăderea lirei — pot fi mult mai eftine decât la Paris?»

Cum nu ne place să ne amestecăm în treburile «Rador»-ului am trecut cu vederea peste acest amănunt. Şi am cetit mai departe până ce am găsit explicaţia şaradei.

Mărturisim că ceiace ne-a fost dat să cetim ne-a trăsnit pur şi simplu. Dar, mai bine să reproducem in extenso această telegramă :

FINALA «CUPEI DAVIS»

LONDRA 7 (Rador). — In finala cupei Davis, care se dispută la Vimbledon, jucătorul englez Crawford a reuşit să învingă pe Vines.

Este prima dată, dela victoria lui Gerald Patterson, care a avut loc în 1922, că un jucător britanic îşi adjudecă acest titlu.

Superbul joc desfăşurat astăzi, cu prilejul finalei, a depăşit tot ce s'a putut vedea până acum în materie de tennis.

Crawford, jucând cu un calm şi cu o siguranţă remarcabilă, a reuşit să respingă toate mingile lui Vines, servite cu mare putere, ca şi «drive»-le vertiginoase ale campionului american.

In cursul celui da al doilea set, Crawford a câştigat asupra serviciului adversarului său. Acelaşi lucru s'a întâmplat şi în cel de-al cincilea set, care s'a terminat prin scorul de 5/4, când Vines a servit cu o energie furtunoasă, cu toate acestea, Crawford a reuşit să respingă o minge aproape imposibilă şi să marcheze un punct.

Rezultatul general a fost următorul: 4-6, 1-1, 9-6, 2-2, 5-4, 6-4.

Şi acum dacă v'aţi desmeticit cumva, lămuriţi-ne şi pe noi. Pentrucă, trebue să vă mărturisim, cu toată bunăvoinţa noastră faţă de această harnică agenţie, n'am putut desluşi cum devine chestia. Ceiace am putut, totuşi, înţelege din încâlcitul conţinut al telegramei londoneze, este că n'a fos vorba de «Cupa Davis» ci de finala campionatului mondial de la Wimbledon între australianul Crawford şi americanul Vines. Lucrul acesta îl ştiam şi noi şi-l anunţasem din vreme în gazetă, aşa că şeful rubricei noastre de tennis era scos din cauză.

Dar, pentrucă tot ne-am obosit cetind fraze ca **«în cursul celui de al doilea set, Crawford a câştigat asupra serviciului adversarului său»** am fost curioşi să aflăm şi rezultatul.

Mai ales că, dacă titlul telegramei putea să fie eronat, în nici un caz nu era de crezut că rezultatul ar fi putut fi retransmis inexact.

Şi, curiozitatea noastră a fost satisfăcută prin următoarea înşiruire de cifre: 4—6, 1—1, 9—6, 2—2 5—4, 6—4. Natural, în favoarea «englezului» Crawford, de fel din... Sidney.

Şi acum să lăsăm gluma şi să discutăm «cazul» acesta al.. agenţiei «Rador» prin prisma efectelor pe cari le produce publicarea ineptiilor telegrafice asupra cetitorilor gazetelor de tiraj. Căci, «Radorul», agenţia noastră oficială, nu lucrează decât cu cotidiane, cărora le furnizează ştiri din toată lumea, pe cari le citesc toate categoriile so-

(Rezultatele technice în pag. II-a).

Săptămâna

La spart de târg, în preajma ridicării mărfii şi desfacerii de corturi, sportul românesc cunoaşte un vălmăşag, aproape nesperat, de evenimente. In toate domeniile şi în ciuda unei revărsări de ploaie aproape cotidiană, care semăna mai mult cu un quasi început de potop decât cu obişnuita mană cerească inerentă unei ţări eminamente agricolă. Din fericire, Duminica sportivă, singura în care-i este permis sportului românesc să-şi facă socotelile în văzul tuturor, a fost de un senin mediteranian, care a îmboldit la o activitate prodigioasă întreg norodul. Incepând cu nataţia şi sfârşind cu footballul, s'a lucrat pe capete şi pe nerăsuflate. Aşa că nu se mai poate spune că activitatea de vară a început înainte de a se sfârşi (excepţie face, desigur, footballul, care a început de mult şi nu mai sfârşeşte).

Nataţia, de exemplu, care n'a dat semne de viaţă decât în ziua când temperatura apei a marcat 24 grade fix (temperatura normală) şi care era cât p'aci să ne facă să uităm de marea şi desbătuta problemă a bazinului acoperit, a avut câteva reuniuni interesante şi ca spectacol şi — mai ales — ca rezultate practice. S'au bătut recorduri naţionale, s'au desemnat noui speranţe şi într'un cuvânt s'a făcut într'o zi mai mult decât într'un an întreg.

Am avut aşa dar explicaţia tardivă, e drept, a unei exasperante întârzieri: se pregăteau oamenii pe îndelete şi nu voiau să apară în neglijé în public. E un drept al lor pe care nimeni nu-l contestă...

Interesant este însă faptul că atletismul, care n'are nici un punct de apropiere cu nataţia, a utilizat aceiaşi reţetă şi cu acelaş miraculos rezultat. După o odihnă îndelungată cu burta la soare (când n'a plouat, bineînţeles) s'a pomenit din prima zi a campionatului regional cu un nou record naţional la 5000 metri şi cu un rezultat aproape senzaţional la cursa de 100 metri. Reţeta, este, după cum se vede, excelentă, dar — din păcate — nu-i bună decât o singură dată. Căci, dacă ar fi să fie utilizată în serie, am ajunge să avem fără îndoială puhoi de recorduri şi — cu vremea — nici un atlet...

Şi acum a doua coincidenţă: motociclismul care se înrudeşte cu nataţia mai puţin chiar decât atletismul, a realizat o victorie mai mult decât strălucită (nu există superlativ în această materie) după o lâncezeală rău prevestitoare, prin izbânda netă a lui Cantacuzino şi prin... afluenţa de popor la toate cele patru casse de bilete. Dar, aici ca şi în celelalte sporturi, sau mai puţin chiar decât acolo, hapurile miraculoase rămân fără efect la a doua întrebuinţare.

Numai footballul nu trăeşte din coincidenţe şi nici nu-şi prelungeşte existenţa cu pilule. Aşa că astăzi, după un sezon în care s'a agitat zi de zi, s'a frământat şi şi-a ros tălpile într'o continuă şi obositoare goană, (la propriu şi la figurat) este mai vioiu chiar decât la început.

Cum se explică altfel victoria cu 5—0 repurtată de Juventus asupra spaimei de altă-dată a Capitalei, Prahova? Şi cum, cea a Ripensiei, în finală cu Universitatea, şi ea — recent — un fel de spaimă a paşnicilor bucureşteni?

Cum?

L. ROŞIANU

FINALA CAMPIONATULUI NAŢIONAL

Ripensia a învins Universitatea cu 5-3 (3-2)

— DELA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL —

TIMIŞOARA, 9 (Prin telefon). — Concurată de o manifestaţie hipică foarte importantă, finala campionatului naţional, disputată eri la Timişoara, n'a atras decât 2.500 de spectatori.

O asistenţă mult prea redusă în raport cu interesul care — se bănuia — că-l suscitase întâlnirea.

In afară însă de lipsa de spectatori, finala Ripensia—Universitatea a mai suferit şi din cauza timpului. Cinci minute după începerea jocului s'a deslănţuit o ploae care n'a mai încetat până la sfârşitul matchului.

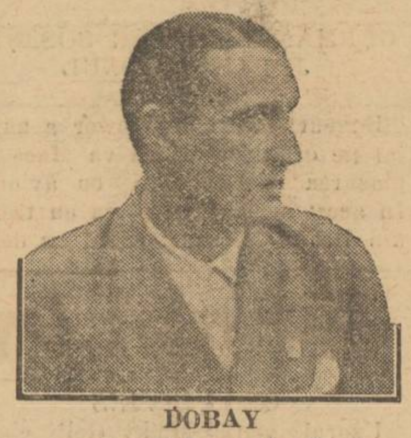
Jocul totuş n'a fost influenţat.

Ambele echipe reuşind, cu tot terenul desfundat la un moment dat, să facă o partidă ale cărei esenţiale calităţi: iuţeala şi îndârjirea cu care a fost disputată, au entuziasmat asistenţa.

Rezultatul, o victorie la două puncte diferenţă în favoarea Ripensiei, oglindeşte reala diferenţă de forţe, dintre cei doi adversari. Un rezultat obţinut pe cea mai bună valoare atât a Ripensiei cât şi a Universităţii, ambele echipe fiind eri în cea mai bună zi pe care au avut-o în campionat. Şi neinfluenţat nici de teren.

Vreau să spun de avantajul pe care Ripensia îl avea în mod teoretic, jucând la Timişoara. Deşi ce, spectatorii şi-au împărţit în mod egal simpatiile, susţinând în anumite momente mai mult pe clujeni chiar, decât pe ripensişti.

Atât Ripensia cât şi Universitatea şi-au apărat şansa cu o îndârjire extraordinară. Jocul a înglobat faze extrem de interesante. Pas-

DOBAY
a marcat 3 puncte din 5

se rapide, combinaţii stilizate, amalgamate cu shoturi cari nu se întâlnesc prea des în partidele de campionat. Demarajuri impresionante...

O singură lacună numai, împinsă la un moment dat prea departe şi stăvilită — în foarte mică măsură — de arbitru care a făcut tot ceiace i-a stat în putinţă pentru a nu lăsa jocul să degenereze.

Ripensia a făcut o partidă foarte bună.

Dela Zombory, care a apărat tot ceiace se putea apăra, trecând prin linia de mijlocaşi — în care Lakatoş a fost vedeta — şi până la înaintare, care a fost din nou cel mai bun compartiment al timişorenilor, întreaga echipă a dat satisfacţie. Complectând un «11» a cărui impetuozitate — mai mult chiar decât calităţile tehnice — a dictat victoria de eri.

Numai fundaşii au fost sub nivelul general, Hoksary fiind literalmente slab, iar Burger, sub forma sa obişnuită.

Universitatea a făcut deasemeni o partidă mare. In flagrantă contradicţie cu ultimele sale matchuri.

A dominat o bună parte din timp, a jucat hotărât, a condus o parte din prima repriză şi n'a cedat decât spre sfârşit. Când, după un ultim goall al lui Sârbu, Dobay a refăcut diferenţa de două puncte între cele două echipe, stabilind în minutul 40 al reprizei a doua, un scor în faţa căruia clujenii au trebit să se încline.

(Continuarea în pag. 3-a)

CUPA ROMANIEI

De vorbă cu d. Octav Luchide, secretarul general al F. R. F. A. — O contrapondere a Diviziei Naţionale — Când va începe competiţia

Intr'una din şedinţele trecute ale Biroului Federal, d. Octav Luchide, secretarul general al Federaţiei de football a propus înfiinţarea «Cupei României», o competiţie care n'are nimic comun cu ceia care poartă acelaş nume şi care se va numi pe viitor «Cupa Regele Carol II». Este vorba de întrunirea în cadrele unei mari probe a tuturor echipelor din ţară rămase în afara Diviziei Naţionale, ca o contra pondere a acesteia.

Propunerea d-lui Luchide a fost după cum era şi natural, primită, pentrucă d-sa este acela care a împământenit în footballul românesc reformele cele mai salutare, începând cu legitimările jucătorilor şi terminând cu marea competiţie a Diviziei Naţionale. Biroul, după ce a ascultat o expunere în linii generale a proectului «Cupei României», a însărcinat pe d. Octav Luchide cu redactarea regulamentului respectiv.

Pentru a putea oferi cetitorilor noştri o imagine reală a nouei competiţii, menită să dea impuls întregei noastre mişcări footballiste, neam adresat autorului ei, care a bine voit să ne dea preţioase lămuriri.

Iată ce ne-a declarat d. Octav Luchide:

O CONTRAPONDERE A DIVIZIEI NAŢIONALE

«Cupa României, despre care vă vorbesc astăzi, nu are comun cu marea competiţie interregională disputată până în prezent şi ilustrată de cele două victorii ale Ligii de Nord, decât numele.

«Nu rezultă însă că vom avea două competiţii cu acelaş nume.

Disputa dintre reprezentativele ligilor se menţine şi pe mai departe, fiind dotată cu acelaş trofeu regal. Numai că va purta pe viitor numele de Cupa Regele Carol al II-lea.

Fostul titlu al acestei competiţii se va trece uneia «nouă».

Această nouă probă urmează să fie o contrapondere a Diviziei Naţionale.

«Am apreciat că dacă pentru marile grupări s'a găsit o formă de activitate oficială, care să corespundă mijloacelor deosebite de cari dispune Divizia naţională pentru celelalte grupări afiliate este necesară o probă care să le dea ocazia să se afirme, şi care cred că va fi Cupa României.

Footballul trebue stimulat în centrele de a doua mână, unde a început a prinde cheag.

«Din aceste consideraţii am propus federaţiei crearea acestei competiţiuni menită popularităţii.

FORMULA

— După ce formulă se va disputa Cupa României?

«Fiind o competiţiune organizată pe baze eminamente democratice, «Cupa» se va disputa, fireşte, anual, prin jocuri eliminatorii, la cari vor putea participa, în principiu, toate grupările afiliate federaţiei, independent de categoria lor. Bine înţeles dacă vor dispune de un teren omologat la data deschiderei înscrierilor.

«S'ar putea ca federaţia să mai ceară şi alte condiţiuni «de seriozitate» la admitere, dar în nici un caz acestea nu vor constitui restricţiuni prea grave.

DOUA FAZE

— Care este economia Cupei?

«Cupa României constă în două faze: faza pregătitoare şi competiţia propriu zisă sau finală.

«Este o foarte mare deosebire între aceste două faze, din punctul de vedere al modalităţilor de desfăşurare.

«In faza pregătitoare, înscrierile odată închise, jocurile se fixează de către forul federal competent —probabil o comisiune specială —ţinând în seamă capacitatea technică şi mijloacele financiare ale grupărilor înscrise şi în special, situaţia geografică a acestora.

«Această fază care se va desfăşura toamna are de scop selecţionarea a 16 echipe.

«In cazul secund înscrierile vor depăşi numărul de 128 şi faza pregătitoare se va desfăşura în cinci zile.

«Competiţia propriu zisă sau faza finală începe prima oară cu 32 echipe şi va necesita tot cinci zile..

«Acest număr provine din alăturarea celor 16 echipe desemnate în faza pregătitoare la cele 16 echipe din divizia naţională, care sunt scutite de drept, de a juca în Liga pregătitoare.

«In faza finală jocurile nu mai sunt fixate prin apreciere de forul conducător ci sunt desemnate prin tragere la sorţi, considerentele geografice fiind de astă dată înlăturate.

— Ce ne puteţi spune despre regimul financiar al Cupei?

«Regret că pentru moment nu pot da nici un fel de relaţiune.

«Studiez actualmente mai multe proecte.

«Estimez că de rezolvarea acestei probleme depinde în largă măsură succesul nouei competiţiuni şi că deci ea trebue bine cumpănită.

«Nădăjduesc — şi succesul Diviziei naţionale mă îndritueşte — că voi reuşi să propun Biuroului Federal un regim care să mulţumească pe toată lumea.

CAND INCEPE NOUA COMPETIŢIE

— Se va începe Cupa chiar în toamna aceasta?

«Un răspuns definitiv nu v'aş putea da.

«Calendarul internaţional datorită eliminatoriilor Campionatului mondial, pune federaţia noastră într'o situaţie foarte grea.

«Până la 1 Mai 1934, trebue să se dispute nu mai puţin de 7 jocuri internaţionale: două cu Jugoslavia şi două cu Elveţia pentru campionatul lumii, unul cu Ungaria şi unul cu Cehoslovacia, în cadrul Cupei Europei şi în fine un joc cu Polonia.

«Pe de altă parte Cupa Regele Carol necesită alte termene cari adăogate celor pentru Divizia Naţională complectează cu vârf şi îndesat o toamnă problematică în ce priveşte lungimea ei şi o primăvară foarte scurtă.

«Nu este totuşi exclus să se găsească şi cele cinci zile necesitate de faza pregătitoare a Cupei şi să se inaugureze astfel o competiţie pe care — cred — foarte multe grupări o aşteaptă.

Din expunerea de mai sus se poate vedea că această competiţie, cu care d. Octav Luchide înzestrează footballul românesc, este menită să dea un nou impuls popularului sport, în toate colţurile ţării.

Pentru Cupa României, noi nu dorim decât ca frumoasa iniţiativă să dea roade cât mai fericite şi într'un viitor cât mai apropiat.

Ungaria-România 48--42 la atletism femenin

O PERFORMANŢA NESPERATA A REPREZENTANTELOR NOASTRE. ANGELA PETROVICI ŞI FROMM AU BATUT CATE UN RECORD NAŢIONAL

— Prin telefon dela trimisul nostru special —

BUDAPESTA, 9. — Pe stadionul depe insula S-ta Margareta, în faţa unui public numeros şi a reprezentanţilor legaţiei române, echipa feminină de atletism a României a susţinut astăzi revanşa cu Ungaria.

Matchul a fost dela început până la sfârşit viu disputat, scorul alternând pe măsură ce se consuma o nouă probă iar rezultatul final a consfinţit o nouă victorie a Ungariei. Dar o victorie la limită, la o insignifiantă diferenţă de puncte, care ne face să transformăm înfrângerea într'o quasi-victorie.

Anul trecut la Braşov — deci pe teritoriul nostru, în mijlocul publicului nostru — atletele ungare au învins cu 50 la 30 puncte. Acum, la Budapesta, după o deplasare obositoare, după o pregătire nu prea riguroasă, şi în faţa unui public şovin, deşi nu s'a manifestat atare, înregistrăm o înfrângere nesperat de măgulitoare.

La 6 puncte diferenţă numai şi după o luptă îndârjită în care atletele române s'au întrecut în a face figură cât mai onorabilă, rezultatul este cu drept cuvânt senzaţional.

Performanţa este datorită în primul rând moralului excelent şi formei excepţionale vădite de toate atletele noastre. In această ordine de idei se cuvine să relevăm în primul rând condiţia în care s'a prezentat «vedeta» echipei române, d-ra Angela Petrovici, care a fost cea mai bună atletă din lotul ambelor echipe. A câştigat de o manieră strălucită probele de sprint ca şi săritura în lungime, impunându-se în stima cunoscătorilor. Cu performanţele realizate astăzi d-ra Angela Petrovici a dovedit că posedă o avansată clasă internaţională.

RECORDURI AMELIORATE

In cadrul matchului s'au ameliorat două recorduri naţionale române. D-ra Angela Petrovici a sărit în lungime 5 m. 24 cm. ceiace constitue un nou record naţional român, iar d-ra Fromm a aruncat greutatea 9.98 m. Alt record.

D-ra Szöllosy a aruncat greutatea 11 m. 2 cm. stabilind un nou record maghiar, iar echipa de stafetă a Ungariei a reuşit alt record.

O IMPRESIE EXCELENTA

Modul corect în care s'a prezentat echipa română i-a atras unanime simpatii din partea publicului spectator. In general, echipa română a făcut excelentă impresie, iar matchul a fost un bun prilej pentru atletele noastre de a arăta unui public pretenţios, stadiul înaintat la care a ajuns atletismul femenin în România.

CUM S'A DESFAŞURAT PROBA

100 m. plat

Iau plecarea următoarele atlete: Angela Petrovici, Minster (România), Csermack şi Deack (Ungaria).

Favorită este d-ra Csermack. Care ia un start bun şi pleacă vijelios. D-ra Petrovici revine puternic şi o depăşeşte cu uşurinţă. Unguroaica cedează şi celeilalte atlete române.

1. Angela Petrovici (România) 13 secunde.
2. Minster (România)
3. Deac (Ungaria).

Inălţime

Sar atletele: Zaharides, Petrovici (România), Csak şi Vertessy (Ungaria). Cele două unguroaice se clasează primele cu aceiaşi performanţă.

1. Vertessy şi Deac (Ungaria) 1.45 m.
2. Zaharides (România) 1.28 m.

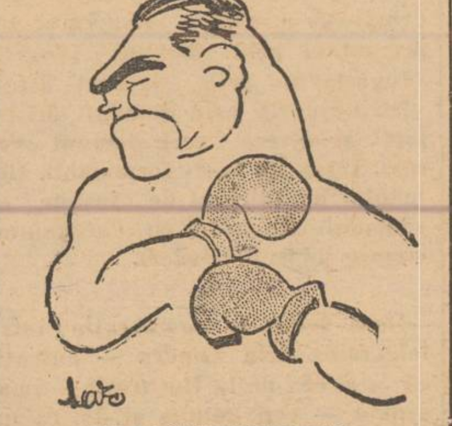
(Continuarea în pagina II-a)

Schmelling va boxa la Bucureşti?

Tratative pentru o gală senzaţională

Schmelling la Bucureşti, a mai fost anunţat de câteva ori. Sau în călătorie cu Any Ondra însă, sau în chip de glumă de 1 Aprilie.

De astă dată, chestiunea se prezintă foarte serios. Intre un foarte cunoscut organizator bucureştean — nu în numele său

MAX SCHMELLING

personal însă — şi fostul campion mondial, fiind angajate tratative cari au toate şansele să fie duse la bun sfârşit.

SCHMELLING — SPAKOW SAU EXHIBIŢII ?

Reuniunea în cadrul căreia urmează să apară Schmelling — în cazul când va fi perfectată — va avea loc în vara aceasta, la Arene.

O altă dificultate care ameninţă reuniunea însă — în afară de pretenţiile materiale ale lui Schmelling — este adversarul pe care să-l întâlnească fostul campion mondial la Bucureşti.

In această privinţă sunt două proecte :

1) Schmelling—Spakow

2) Sau, o exhibiţie a lui Schmelling, cu Spakow şi Axiotti.

SE AŞTEAPTA RASPUNSUL LUI SCHMELLING

Deocamdată, aducerea lui Schmelling la Bucureşti este numai în proect.

In orice caz însă, organizatorul-incidental, care ţine să-şi lege numele de cea mai senzaţională organizare de box la Bucureşti, este hotărât să facă sacrificii însemnate.

Iar fostul campion mondial a şi primit la Berlin oferta de a veni la Bucureşti.

De pretenţiunile materiale ale lui Schmelling depinde dacă ringul românesc îl va vedea pe fostul campion mondial evoluând la Bucureşti.

România—Egipt

Echipa reprezentativă a Egiptului va juca în cursul lunei Iulie la Viena.

Profitând de acest turneu, Federaţia egipteană a propus Federaţiei române un match România—Egipt, care să se dispute la 30 Iulie, la Bucureşti.

Propunerea va fi luată în discuţie în prima şedinţă a biroului federal.